

POSTANOWIENIE

31 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Jurkowska-Chocyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 31 stycznia 2024 r. w Warszawie
zażalenia M.J.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Płocku

z 28 sierpnia 2023 r., IV WSC 25/23,

w sprawie z powództwa O. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko M.J.

o zapłatę,

I. oddala zażalenie;

II. zasądza od M.J. na rzecz O. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu niniejszego postanowienia do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 28 sierpnia 2023 roku Sąd Okręgowy w Płocku odrzucił skargę kasacyjną pozwanego od wyroku tego sądu z 28 czerwca 2023 roku, wydanego w sprawie IV Ca 74/32 przyjmując, że jest ona niedopuszczalna w świetle regulacji z art. 398² § 1 k.p.c. przy wskazanej w niej wartości przedmiotu zaskarżenia.

Zażalenie na to postanowienie wniósł pozwany, zarzucając naruszenie wymienionych w nim przepisów prawa materialnego i procesowego i wnosząc o jego uchylenie oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

W odpowiedzi na zażalenie strona powodowa wniosła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione. Art. 398² § 1 k.p.c. stanowi, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia skarga kasacyjna przysługuje także w sprawach o odszkodowanie z tytułu wyrządzenia szkody przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem. W przytoczonym przepisie ustawodawca zastosował kryterium wartościowe dopuszczalności skargi kasacyjnej. Dla oceny jakiego rodzaju sprawa (cywilna, rodzinna, z zakresu prawa pracy) była poddana pod osąd - miarodajny jest moment zamknięcia rozprawy przed sądem drugiej instancji oraz rzeczywista podstawa faktyczna powództwa, a nie postępowanie, w jakim niezgodnie z przepisami dana sprawa została rozpoznana. To samo dotyczy identyfikacji kategorii spraw wymienionych w kolejnych jednostkach redakcyjnych art. 398² k.p.c. (zob. np. postanowienia SN: z 19.12.2001 r. IV CZ 198/01, LEX nr 53109; z 14.11.2000 r., II CZ 88/00, oraz wyrok SN z 25.03.2009 r., V CSK 380/08, LEX nr 492143; postanowienie SN z 5.04.2012 r., II CZ 198/11, LEX nr 1170232).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że w sprawach, w których dopuszczalność skargi kasacyjnej jest uzależniona od wartości przedmiotu zaskarżenia, sąd jest uprawniony do jej badania i oznaczenia prawidłowej wysokości. Brak formalnego sprawdzenia wartości przedmiotu

zaskarżenia podanej w apelacji (zażaleniu) nie eliminuje możliwości weryfikacji tej wartości (zob. postanowienia SN z: 8 grudnia 2016 r., I CZ 97/16, 20 stycznia 2017 r., I CZ 105/16, 11 stycznia 2022 r., II UZ 64/21; 19 grudnia 2023 r., III CZ 336/23).

W rozpatrywanej sprawie sądy *meriti* prawidłowo ustaliły, że przytoczone w pozwie okoliczności faktyczne (niezaprzeczone w toku procesu przez stronę pozwaną) jednoznacznie przemawiają za zaklasyfikowaniem jej jako sprawy *strictie* cywilnej o prawa majątkowe (a nie z zakresu prawa pracy). W konsekwencji wniesiona przez stronę pozwaną skarga kasacyjna, w której jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazano kwotę niższą niż pięćdziesiąt tysięcy złotych podlegała odrzuceniu.

Mając powyższe na względzie – Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. – orzekł jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego znajduje swoją podstawę w art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art.: 398²¹, 391 § 1, 397 § 3, 98 § 1 i § 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c. oraz w związku z § 10 ust. 2 pkt 2 i § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2023 poz. 1935).

(S.K.-T.)

(r.g.)